

Nr 438

Av herrar **Mattsson** och **Nilsson** i **Tvärålund**, *angående taxeringen av medel å skogskonto.*

(Lika lydande med motion nr 360 i Första kammaren)

Det av riksdagen år 1953 fattade beslutet om möjlighet till insättning å skogskonto i bankinrättning av likvid för leveransvirke eller upplåten avverkningsrätt har varit av stor betydelse för utvecklandet av en rationell skogsproduktion. Enligt Kungl. Maj:ts förordning av den 27 mars 1954 om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, 3 §, medges ej insättning avseende viss förvärvskälla för ett och samma beskattningsår för belopp understigande 2 000 kronor.

När bestämmelserna om skogskonto fastställdes ansågs dess verkningar böra prövas. Minimibeloppet för insättningar fastställdes med hänsyn till att en lägre minimisumma ansågs få vissa icke önskvärda konsekvenser i form av ökad arbetsbelastning för banker och taxeringsnämnder. De erfarenheter som i dag kan åberopas beträffande skogskonton synes icke bestyrka dessa antaganden. Däremot står det tämligen klart att minimigränsen för den årliga avsättningen vid 2 000 kronor utestänger ett väsentligt antal småskogsägare från att utnyttja skogskontot. Detta framhölls redan vid skogskontots införande av skogsstyrelsen, som då förordade ett fastställande av minimibeloppet till 1 000 eller 1 500 kr. Situationen inom skogsbruket har undergått en förändring sedan skogskontot infördes. Samarbetet mellan skogsägarna har vidgats och i ökad utsträckning kommit att omfatta även produktionssidan. Ett stort antal skogsbruksområden och samverkansområden har under senare år bildats. Som en följd därav har bl. a. avverkningsåtgärderna kommit att samordnas för att förbilliga och rationalisera virkesutdrivningarna. Därmed följer att enskilda skogsägare som en följd av samarbetet kan finna det fördelaktigt att göra mindre virkesuttag såsom delposter av skogsbruksområdets eller det skogliga samverkansområdets gemensamma avverkningsplanering. I dylika situationer kan det vara motiverat ur den enskildes synpunkt att göra avsättningar till skogskonto. Samma förhållande gäller givetvis för den mindre skogsägare, som med utnyttjandet av egen arbetskraft endast vill göra begränsade uttag.

De hittills vunna erfarenheterna och utvecklingen mot ett alltmer rationellt och kontinuerligt bedrivet enskilt skogsbruk motiverar enligt vår upp-

fattning att frågan om rätten till avsättning till skogskonto medges för ett belopp av minst 1 000 kronor. Däremot synes icke bestämmelsen om att avsättningen skall avse högst sextio procent av likvid för upplåtelse av avverkningsrätt och högst fyrtio procent av likvid för avyttrade skogsprodukter eller skogsprodukter som uttagits för förädling i egen rörelse böra ändras.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådan ändring av förordningen om taxering av medel som insatts på skogskonto, att insättning avseende viss förvärvskälla för ett och samma beskattningsår ej må understiga 1 000 kronor i enlighet med vad ovan anförts.

Stockholm den 26 januari 1962

Lennart Mattsson

Jan-Ivan Nilsson

i Tvärålund